

Lectio ix.

SED quia ex duabus personis fieri solet ista nuptialis conjunctio: absit hoc ab intellectibus nostris, ut personam Dei et hominis Redemptoris nostri Jesu Christi, ex duabus personis credamus unitam. Ex duabus quippe, atque in duabus hunc naturis existere dicimus: sed ex duabus personis compositum credi, ut nefas, vitamus. Apertius ergo atque securius dici potest, quia in hoc Pater Regi Filio nuptias fecit, quo ei per incarnationis mysterium sanctam Ecclesiam sociavit. Uterus autem Genitricis Virginis, hujus sponsi thalamus fuit. Unde et Psalmista dicit: In sole posuit tabernaculum suum, et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Añ. Dicite invitatis: *Ecce prandium meum paravi, venite ad nuptias, alleluia.

* Dominus regnavit, decorem induit. **R.** Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Añ. Intravit autem Rex, * ut videt

ret discumbentes: et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali, et ait illi: Amice, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem?

R. Dirigatur Domine oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspectu tuo.

DOMINICA XX.

POST PENTECOSTEN.

Oratio.

LArgire, quæsumus Domine, fidelibus tuis indulgentiam placatus, et pacem: ut pariter ab omnibus mundentur offensis, et secura tibi mente deserviant. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij.**Cap. iv. f**

IN illo tempore: Erat quidam regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia xxviii. in Evang.

Lectio sancti Evangelii, quam modo, fratres, audistis, expositione non indiget: sed ne hanc taciti præterisse videamur, exhortando potius, quam exponendo in ea aliquid loquamur.

Hoc autem nobis solummodo de expositione video esse requirendum, cur is, qui ad salutem filio petendam venerat, audivit: Nisi signa et prodigia videritis, non creditis. Qui enim salutem filio quærebat, proculdubio credebatur: neque enim ab eo quæreret salutem, quem non crederet Salvatorem. Quare ergo dicitur: Nisi signa et prodigia videritis, non creditis: qui ante credidit, quam signa videret?

Lectio viii.

SED mementote quid petiit: et aperte cognoscetis, quia in fide dubitavit. Poposcit namque, ut descenderet et sanaret filium ejus. Corporalem ergo præsentiam Domini quærebat, qui per spiritum nusquam deerat. Minus itaque in illum credidit, quem non putavit posse salutem dare, nisi præsens esset et corpore. Si enim perfecte credidisset, proculdubio sciret, quia non esset locus ubi non esset Deus.

Lectio ix.

EX magna ergo parte diffusus est, qui virtutem non dedit majestati,

sed præsentiae corporali. Salutem itaque filio petiit, et tamen in fide dubitavit: quia eum ad quem venerat, et potentem ad curandum credidit, et tamen morienti filio esse absentem putavit. Sed Dominus, qui rogatur ut vadat, quia non desit ubi invitatur, indicat: solo jussu salutem reddidit, qui voluntate omnia creavit.

Te Deum. 19.

Ad Bened. Añ. Erat quidam regulus, * cujus filius infirmabatur Capharnaum: hic cum audisset quod Jesus veniret in Galilæam, rogabat eum, ut sanaret filium ejus.

* Dominus regnavit.

Ad Magnif. Añ. Cognovit autem pater, * quia illa hora erat, in qua dixit Jesus: Filius tuus vivit: et credidit ipse, et domus ejus tota. **R.** Dirigatur.

DOMINICA XXI.

POST PENTECOSTEN.

Oratio.

Familiam tuam, quæsumus Domine, continua pietate custodi: ut a cunctis adversitatibus te protegente sit libera; et in bonis actibus tuo nomini sit devota. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvij. c

IN illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis
parabolam hanc : Assi-
milatum est regnum cœ-
lorum homini regi, qui
voluit rationem ponere
cum servis suis. Et reli-
qua.

Homilia sancti Hieronymi
Presbyteri.

**Lib. 3. Comm. in cap. xvij.
Matthæi.**

Amiabile est Syris,
et maxime Palæ-
stinis, ad omnem
sermōnem suum parabo-
las iungere : ut quod per
simplex præceptum teneri
ab auditoribus non potest,
per similitudinem exem-
plaue teneatur. Præcepit
itaque Dominus Petro sub
comparatione regis et dō-
mini, et servi, qui debitor
decem millium talentō-
rum a domino rogans vē-
niam impetraverat, ut ipse
quoque dimittat conservis
suis minora peccantibus.
Si enim ille rex et dōmi-
nus servo debitori decem
millia talentōrum tam fa-
cile dimisit : quanto ma-
gis servi conservis suis
debent minora dimitte-
re?

Lectio viij.

Quod ut manifestius fiat,
dicamus sub exemplo.
Si quis nostrum commi-
serit adulterium, homici-
dium, sacrilegium; maiora
crimina decem millium
talentōrum rogantibus di-
mittuntur, si et ipsi di-
mittant minora peccanti-
bus. Sin autem ob factam
contumeliam simus im-
placabiles, et propter amā-
rum verbum perpetes ha-
beamus discordias; non-
ne nobis videmur recte
redigendi in carcerem, et
sub exemplo operis nostri
hoc agere, ut maiorum
nobis delictorum vēnia
non relaxetur?

Lectio ix.

SIC et Pater meus cœ-
lestis faciet vobis, si
non remisistis unusquis-
que fratri suo de cordibus
vestris. Formidolosa sen-
tētia, si juxta nostram
mentem sentētia Dei flē-
ctitur, atque mutatur : si
parva fratribus non dimit-
timus, magna nobis a Deo
non dimittentur. Et quia
potest unusquisque dice-
re : Nihil habeo contra
eum, ipse novit, habet
Deum iudicem; non mihi.
curae est quid velit agere,
ego ignovi ei : confirmat

sententiam suam, et om-
nem simulationem fictæ
pacis evētit, dicens : Si
non remisistis unusquis-
que fratri suo de cordibus
vestris.

Te Deum laudamus. **19.**

Ad Bened. Añā. Dixit
autem * dominus servo :
Redde quod debes. Pró-
cidens autem servus ille
rogabat eum, dicens : Pa-
tientiam habe in me, et
omnia reddam tibi.

V. Dominus regnavit, de-
cōrem induit. **R.** Induit
Dominus fortitudinem, et
præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Añā. Serve
nequam, * omne debitum
dimisi tibi, quoniam rogā-
sti me : nonne ergo opor-
tuit et te misereri conservi
tui, sicut et ego tui misér-
tus sum? allélúia.

V. Dirigatur Domine orá-
tio mea. **R.** Sicut incen-
sum in conspectu tuo.

DOMINICA XXII.
POST PENTECOSTEN.

Oratio.

DEus, refugium no-
strum, et virtus : ad-
esto piis Ecclesiæ tuæ pré-
cibus auctor ipse pietatis,
et præsta; ut quod fidéli-
ter pétimus, efficaciter
consequamur. Per Dñum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxij. b

IN illo tempore : Ab-
eūntes Pharisei, con-
siliū iniērent ut cāpe-
rent Jesum in sermōne. Et
reliqua.

Homilia sancti Hilarii Epí-
scopi. **In Comment. in
Matth. cap. xxij.**

Requenter Phari-
sæi commovēntur,
et occasione in-
simulandi eum habere ex
præteritis non possunt.
Cādere enim vitiū in ge-
sta ejus et dicta non pót-
erat : sed de malitiæ affē-
ctu, in omnem se inquisi-
tionem reperiūndæ accu-
sationis extēdunt. Nam-
que a sæculi vitiis, atque
a superstitionibus huma-
nārum religiōnum, uni-
vērsos ad spem regni cœ-
lestis vocabat. Igitur an
violāret sæculi potestā-
tem, de propósitæ inter-
rogationis conditione per-
tēntant : an videlicet red-
di tributum cæsari opor-
tēret.

Lectio viij.

QUI intērna cognitiō-
num secrēta cognō-
scens (Deus enim nihil eō-
rum quæ intra hōminem
sunt absconsa, non specu-

latur)afferrisibi denarium iussit, et quæsiuit cuius et inscriptio esset et forma. Pharisei responderunt : Cæsaris eam esse. Quibus ait : Cæsari redhibenda esse, quæ cæsaris sunt : Deo autem reddenda esse, quæ Dei sunt. O plenam miraculi responsionem, et perfectam dicti cœlestis absolutiōnem! Ita omnia inter contemptum sæculi, et contumeliā lædendi cæsaris temperavit, ut curis omnibus et officiis humanis devotas Deo mentes absolveret, cum cæsari quæ ejus essent, reddenda decernit.

Lectio ix.

SI enim nihil ejus penes nos resederit, conditione reddendi ei quæ sua sunt, non tenēbimur. Porro autem si rebus illius incubamus, si jure potestatis ejus utimur, et nos tamquam mercenarios alieni patrimonii procuratiōni subijcimus : extra querelam injuriæ est, cæsari redhiberi quod cæsaris est, Deo autem quæ ejus sunt propria, reddere nos oportere, corpus, animam, voluntatem. Ab eo enim hæc profecta atque aucta retinēmus : proinde condi-

gnum est, ut ei se totum reddant, cui debere se recolunt et originem profectum. **Te Deum. 19.**

Ad Benedictus, Añā. Magister, * scimus quia verax es, et viam Dei in veritate doces, allelūia.

℟. Dōminus regnavit, decorem induit. **℞.** Induit Dōminus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Añā. Reddite ergo * quæ sunt cæsaris, cæsari : et quæ sunt Dei, Deo, allelūia.

℟. Dirigatur Dōmine oratio mea. **℞.** Sicut incensum in conspectu tuo.

Si sequens Domin. fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur xxiv. ut infra, et Officium hujus Domin. ponitur in Sabbato præced., non impedito Festo novem Lect. alioquin Feria vj. vel alia similiter non impedita.

DOMINICA XXIII.

POST PENTECOSTEN.

Oratio.

Absolve, quæsumus Dōmine, tuorum delicta populorum : ut a peccatorum nexibus, quæ pro nostra fragilitate contraximus, tua benignitate liberemur. Per Dōminum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. ix. c.

IN illo tempore : Loquente Jesu ad turbas, ecce princeps unus accessit, et adorabat eum, dicens : Dōmine, filia mea modo defuncta est. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri. **Lib. i. Comment. in cap. ix. Matth.**

Ctāvum signum est, in quo princeps suscitari postulat filiam suam, nolens de mysterio veræ circumcisiōnis excludi : sed subintrat mulier sanguine fluens, et octavo sanatur loco : ut principis filia de hoc exclusa numero, veniat ad nonum, juxta illud quod in Psalmis dicitur : Æthiopia præveniet manus ejus Deo : et, Cum intraverit plenitudo Gēntium, tunc omnis Israel salvus fiet.

Lectio viij.

ET ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, et tetigit fimbriam vestimenti ejus. In Evangelio secundum Lucam scribitur, quod principis filia duodecim

annos haberet ætatis. Nota ergo quod eo tempore hæc mulier, id est, Gēntium pōpulus cœperit ægrotare, quo genus Judæorum crediderat. Nisi enim ex comparatiōne virtutum, vitium non ostenditur.

Lectio ix.

HÆC autem mulier sanguine fluens, non in domo, non in urbe accedit ad Dōminum, quia juxta legem urbibus excluderetur : sed in itinere ambulante Dōmino ; ut dum pergit ad aliam, alia curaretur. Unde dicunt et Apōstoli : Vobis quidem oportebat prædicari verbum Dei : sed quoniam vos judicastis indignos salute, transgredimur ad Gentes.

Te Deum laudamus. **19.**

Ad Bened. Añā. Dicēbat enim * intra se : Si tetigero fimbriam vestimenti ejus tantum, salva ero.

℟. Dōminus regnavit.

Ad Magnificat, Añā. At Jesus conversus, * et videns eam, dixit : Confide filia, fides tua te salvam fecit, allelūia.

℟. Dirigatur Dōmine.

Dominicæ post Pentecosten non possunt esse pau-

ciōres viginti tribus, neque plures viginti octo. Cum autem fuerint plures viginti quatuor, tunc post xxij. Dominicam resumuntur, quæ eo anno superfuert post Epiphaniam, quoad Orationem, Homiliam, et Añas ad Benedictus, et Magnificat, hoc ordine.

Si Dominicæ post Pentecosten fuerint xxv, Dominica xxiv. post Pentecosten erit quæ est vj. post Epiphaniam.

Si fuerint xxvj, Dominica xxiv. erit quæ est v. post Epiphaniam, et xxv. quæ est vj.

Si fuerint xxvij, Dominica xxiv. erit quæ est iv. post Epiphaniam, xxv. erit v. et xxvj. erit vj.

Si fuerint xxvij, Dominica xxiv. erit quæ est iij. post Epiphaniam, xxv. erit iv. et xxvj. erit v. et xxvij. erit vj. et ultimo loco semper ponitur, quæ sequitur hic in ordine xxiv.

DOMINICA III.
quæ superfuit post Epiph.
Oratio.

OMnipotens sempiternè Deus, infirmitatem nostram propitius respice, atque ad protegendum

nos dexteram tuæ majestatis extende. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. viij.

IN illo tempore : Cum descendisset Jesus de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ : et ecce leprosus veniens, adorabat eum. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri. **Lib. i. Comm. in cap. viij. Matthæi.**

E monte Dómino descendente, occurrunt turbæ, quia ad altiora ascendere non valuerunt. Et primus ei occurrat leprosus : necdum enim poterat cum lepra tam multiplicem in monte Salvatoris audire sermonem. Et notandum, quod hic primus specialiter curatus sit : secundo, puer centurionis : tertio, socrus Petri febriens in Capharnaum : quarto loco, qui oblatus sunt ei a demonio vexati : quorum spiritus verbo ejiciebat, quando et omnes male habentes curavit.

Lectio vij.

ET ecce leprosus veniens adorabat eum, dicens. Recte post prædicationem

atque doctrinam, signi offertur occasio, ut per virtutem miraculi, præteritus apud audientes sermo firmetur. Dómine, si vis, potes me mundare. Qui voluntatem rogat, de virtute non dubitat. Et extendens Jesus manum tetigit eum, dicens : Volo, mundare. Extendente manum Dómino, statim lepra fugit. Simulque considera, quam humilis, et sine jactantia responsio. Ille dixerat, Si vis : Dóminus respondit, Volo. Ille præmiserat, Potes me mundare : Dóminus jungit, et dicit : Mundare. Non ergo, ut plerique Latinorum putant, jungendum est, et legendum, Volo mundare : sed separatim, ut primum dicat, Volo ; deinde impetret, Mundare.

Lectio ix.

ET ait illi Jesus : Vide, némini dixeris. Et revera quid erat necesse ut sermone jactaret, quod corpore præferébat? Sed vade, ostende te sacerdoti. Varias ob causas mittit eum ad sacerdotem : primum, propter humilitatem, ut sacerdotibus deferre honorem videatur. Erat enim lege præcé-

ptum, ut qui mundati fuerant a lepra, offerrent munera sacerdotibus. Deinde, ut mundatum videntes leprosum, aut crederent Salvatore, aut non crederent : si crederent, salvarentur ; si non crederent, inexcusabiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpissime criminabantur, legem videretur infringere.

Te Deum. 19.

Ad Bened. Añā. Cum descendisset * Jesus de monte, ecce leprosus veniens adorabat eum, dicens : Dómine, si vis, potes me mundare : et extendens manum, tetigit eum, dicens : Volo, mundare.

℟. Dóminus regnavit, decorem induit. **℟.** Induit Dóminus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Añā. Dómine, si vis, * potes me mundare : et ait Jesus : Volo, mundare.

℟. Dirigatur Dómine oratio mea. **℟.** Sicut incensum in conspectu tuo.

DOMINICA IV.
quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

DEus, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitá-

te non posse subsistere : da nobis salutem mentis et corporis; ut ea, quæ pro peccatis nostris patimur, te adjuvante, vincamus. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. viij. c

IN illo tempore : Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus : ipse vero dormiebat. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri. *Lib. i. Comment. in cap. viij. Matth.*

Euntum signum fecit, quando ascendens navem de Capharnaum, ventis imperavit et mari. Sextum, quando in regione Gerasenorum dedit potestatem dæmonibus in porcos. Septimum, quando ingrediens civitatem suam, paralyticum secundum curavit in lectulo. Primus enim paralyticus, est puer centurionis.

Lectio viij.

Ipse vero dormiebat : et accesserunt ad eum, et suscitaverunt eum, di-

cētes : Domine, salva nos. Hujus signi typum in Jona legimus, quando ceteris periclitantibus, ipse securus est, et dormit, et suscitatur; et imperio ac sacramento passionis suæ liberat suscitantes. Tunc surgens imperavit ventis et mari. Ex hoc loco intelligimus, quod omnes creaturæ sentiant Creatorem. Quas enim increpavit, et quibus imperavit, sentiunt imperantem : non errore hæreticorum, qui omnia putant animantia, sed maiestate Conditoris, quæ apud nos insensibilia, illi sensibilia sunt.

Lectio ix.

Porro homines mirati sunt, dicentes : Qualis est hic, quia venti et mare obediunt ei? Non discipuli, sed nautæ, et ceteri, qui in navi erant, mirabantur. Sin autem quis contentiose voluerit, eos, qui mirabantur, fuisse discipulos : respondemus, recte homines appellatos, qui necdum noverant potentiam Salvatoris.

Te Deum laudamus. 19.

Ad Bened. Añā. Ascendente Jesu * in naviculam, ecce motus magnus factus

est in mari : et suscitaverunt eum discipuli ejus, dicentes : Domine, salva nos, perimus.

Dominus regnavit, decorem induit. **A.** Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Añā. Domine, * salva nos, perimus : impera, et fac Deus tranquillitatem.

Dirigatur Domine oratio mea. **A.** Sicut incensum in conspectu tuo.

DOMINICA V.

quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

Familiam tuam, quæsumus Domine, continua pietate custodi : ut quæ in sola spe gratiæ cælestis innititur, tua semper protectione muniatur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xij. c

In illo tempore : Dixit Jesus turbis parabolam hanc : Simile factum est regnum cælorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. quæst. Evang. in Matth. cap. xj. tom. 4.

QUM negligētius āgerent prapōsiti Ecclēsiæ, aut cum dormitiōnem mortis acciperent Apōstoli, venit diabolus, et superseminavit eos, quos malos filios Dominus interpretatur. Sed quæritur, utrum hæretici sint, an male vivētes Catholici? Possunt enim dici filii mali etiam hæretici, quia ex eodem Evangelii semine, et Christi nomine procreati, pravis opinionibus ad falsa dogmata convertuntur.

Lectio viij.

SED quod dicit eos in medio tritici seminatos, quasi videntur illi significari, qui unius communionis sunt. Verumtamen quoniam Dominus agrum ipsum, non Ecclesiam, sed hunc mundum interpretatus est : bene intelliguntur hæretici, quia non societate unius Ecclesiæ, vel unius fidei, sed societate solius nominis christiani in hoc mundo permiscuntur bonis. At illi, qui in eadem fide mali sunt,

pálea pótius quam zizánia reputántur : quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

Lectio ix.

IN illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali Cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat: aliud sagéna, quæ unius fidei, vel unius Ecclesiæ communionem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos Cathólicos hoc intérest, quod hærétici falsa credunt : illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Benedictus. Añā. Dómine, * nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? et ait illis : Hoc fecit inimicus homo.

¶. Dóminus regnávít, decórem induit. **¶.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte,

Ad Magnif. Añā. Colligite * primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum : tríticum autem congregáte in

hórreum meum, dicit Dóminus.

¶. Dirigátur Dómine orátio mea. **¶.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

DOMINICA VI.
quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnípotens Deus : ut semper rationabilia meditantés, quæ tibi sunt placita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum. Lécio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xij. d

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Simile est regnum cœlórú granó sinápis, quod accipiens homo seminávit in agro suo. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri. **Lib. 2. Comment. in cap. xij. Matth.**

Regnum cœlórú, prædicatio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dicitur ad Judæos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dabitur genti faciénti fructus ejus. Simile est ergo huiuscémodi regnum gra-

no sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerisque Salvátor intelligitur, quod in ánimis credéntium séminet : ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso, et in corde suo.

Lectio viij.

Quis est iste qui séminat, nisi sensus noster et ánimus ; qui suscipiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fidei facit in agro sui pectoris pulluláre? Prædicatio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrinam, fidem non habet veritátis, hómínem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer huiuscémodi doctrinam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum : et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

Lectio ix.

SED illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vítale de-

mónstrant : sed totum fláccidum marcidúmque et mollítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicatio, quæ parva videbátur in principio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in arborem : ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentire debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dogmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiescit.

Te Deum laudámus. 19.

Ad Bened. Añā. Simile est * regnum cœlórú grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

¶. Dóminus regnávít.

Ad Magnif. Añā. Simile est * regnum cœlórú fermento, quod accéptum múlíer abscondit in farináe satis tribus, donec fermentátum est totum.

¶. Dirigátur Dómine.

DOMINICA XXIV.
ultima post Pentecosten.
Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, tuórum fidélium voluntates: ut divini óperis fructum propénsius exsequéntes, pietátis tuæ remédia maióra percípiant. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelíi
secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. xxiv. b

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum vidéritis abominatióem desolatióis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbyteri. Lib. 4. Com-
ment. in cap. xxiv. Matth.

Quando ad intelli-
géntiam provocá-
mur, mysticum
monstrátur esse quod dic-
tum est. Légimus autem
in Daniéle hoc modo: Et
in dimídio hebdómadis
auferétur sacrificium et li-
bámina: et in templo abo-
minatió desolatiónum erit,
usque ad consummatio-
nem témporis, et consum-
matio dábitur super soli-
túdinem. De hoc et Apó-
stolus loquitur, quod homo

iniquitátis, et adversárius
elevándus sit contra omne
quod dicitur Deus, et cóni-
tur: ita ut áudeat stare in
templo Dei, et osténdere
quod ipse sit Deus: cujus
advéntus secúndum ope-
ratióem sátanæ déstruat
eos, et ad Dei solitúdinem
rédigat qui se suscepérunt.

Lectio viii.

POtest autem simplici-
ter aut de antichrísto
accipi, aut de imágine cæ-
saris, quam Pilátus pósuit
in templo, aut de Hadriá-
ni equéstri státua, quæ in
ipso sancto sanctórum lo-
co usque in præsentem
diem stetit. Abominatió
quoque secúndum véte-
rem scriptúram idólum
nuncupátur: et idcirco
ádditur, desolatióis, quod
in desoláto templo atque
destrúcto idólum pósitum
sit.

Lectio ix.

ABominatió desolatió-
nis intélligi potest et
omne dogma perversum:
quod cum vidérimus stare
in loco sancto, hoc est in
Ecclésia, et se osténdere
Deum, debémus fúgere de
Judæa ad montes, hoc est,
dimissa occidente líttéra,
et Judáica pravitate, ap-
propinquáre móntibus

æternis, de quibus illúmi-
nat mirabíliter Deus; et
esse in tecto, et in dóma-
te, quo non possint igníta
diáboli jácula pervenire,
nec descéndere et tóllere
áliquíd de domo conver-
satióis pristinæ, nec quæ-
rere quæ retrórsum sunt:
sed magis sérere in agro
spirituálium scripturá-
rum, ut fructus capiámus
ex eo: nec tóllere álteram
tunicam, quam Apóstoli
habére prohibéntur.

Te Deum. 19.

Ad Bened. Añá. Cum vi-
deritis * abominatióem

desolatióis, quæ dicta est
a Daniéle Prophéta, stan-
tem in loco sancto: qui
legit, intélligat.

V. Dóminus regnávit, de-
córem induit. **R.** Induit
Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit se virtúte.

Ad Magnificat, Añá.

Amen dico vobis, * quia
non præteríbit generatió
hæc, donec ómnia fiant:
cælum et terra transibunt,
verba autem mea non
transibunt, dicit Dóminus.

V. Dirigátur Dómine orá-
tio mea. **R.** Sicut incén-
sum in conspéctu tuo.

